

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobkyně: **T. T.**, bytem K.V., proti žalované: **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, v řízení o žalobě ze dne 7.5.2013 proti rozhodnutí žalované ze dne 4.3.2013 č.j. X o invalidní důchod,

t a k t o :

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 7.5.2013 a následně doplněnou dne 30.5.2013 se žalobkyně domáhá přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 4.3.2013 č.j. X. Žalobkyně v žalobě mimo jiné vyjádřila nesouhlas s napadeným rozhodnutím, neboť dle jejího názoru zdravotní stav, který popsala, odpovídá invaliditě třetího stupně; její diagnóza byla nesprávně posouzena a tím byla míra poklesu pracovní schopnosti podhodnocena, tudíž rozhodnutí žalované je nesprávné a bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu, proto závěrem navrhla zrušení napadeného rozhodnutí ze dne 4.3.2013 a vrácení věci žalované. (K doplnění žaloby připojila mimo jiné i kopii napadeného rozhodnutí.)

*Napadeným rozhodnutím ze dne 4.3.2013 č.j. X žalovaná zamítla námitky žalobkyně a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 16.10.2012, kterým jí byla zamítnuta žádost o změnu výše invalidního důchodu dle § 41 odst. 3 pro nesplnění podmínek § 39 odst. 2 písm. c) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), neboť dle posudku Okresní*

správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Karlovy Vary ze dne 3.10.2012 není invalidní pro invaliditu třetího stupně, ale je nadále invalidní pro invaliditu druhého stupně. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 4.3.2013 žalovaná zdůraznila, že novým posudkem o invaliditě vypracovaným lékařem ČSSZ dne 28.2.2013 žalobkyně nebyla uznána invalidní pro invaliditu třetího stupně, ale je i nadále invalidní pro invaliditu druhého stupně, když se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., oddíl E, položce 1c) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 30-40%, a žalobkyni byla přiznána horní hranice, tj. 40% a tato hodnota byla dále navýšena o 10% dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky s přihlédnutím k dalším zdravotním potížím, takže celková hodnota tak činí 50%, proto nemohlo být námitkám žalobkyně vyhověno.

Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Karlovy Vary vedeného ohledně žalobkyně a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 3.10.2012 a o jednání a posudku o invaliditě v řízení o námitkách vypracovaného ČSSZ pracoviště Plzeň dne 28.2.2013 soud zjistil, že žalobkyně nebyla uznána invalidní pro invaliditu třetího stupně, ale nadále byla uznána invalidní pro invaliditu druhého stupně, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost celkem pouze o 50%, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., oddíl E, položce 1c) přílohy vyhlášky, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 40%, která ve smyslu § 3 odst. 1 citované vyhlášky byla zvýšena o 10% vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu.

Žalovaná ve svém obsáhlém vyjádření dne 20.6.2013 uvedla mimo jiné, že s ohledem na námitky žalobkyně domáhající se dalšího přešetření a objektivního posouzení zdravotního stavu navrhuje k důkazu ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. vyhotovení nového posudku příslušnou Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**), která znovu dostatečně a zcela objektivně posoudí zdravotní stav žalobkyně a rozhodne o její invaliditě dle platné právní úpravy; rozhodnutí ve věci samé žalovaná ponechala na úvaze soudu dle závěru posudku. Ze zaslaného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobkyně je zřejmé, že napadené rozhodnutí ze dne 4.3.2013 bylo žalobkyni doručeno dne 11.3.2013.

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění). Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 8.8.2013 za účasti odborného lékaře z oboru neurologie, jemuž byla přítomna i žalobkyně. Komise uvedla v závěru posudku, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalobkyně byla invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, ale šlo o invaliditu druhého stupně, nešlo o invaliditu třetího stupně, když šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního

stavu nejméně o 50%, nedosahoval však více než 69%, neboť komise hodnotila zdravotní postižení žalobkyně shodně s OSSZ a řízením o námitkách dle *kapitoly XIII., oddílu E, položky 1c) přílohy vyhlášky*, na horní hranici 40% pro postižení natolik závažné, že si vyžádalo operační řešení a vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu dále zvýšila o 10% podle § 3 odst. 1 vyhlášky, takže celková míra poklesu činí 50%. Komise stanovila, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně je chronický vertebrogenní algický syndrom páteřního kanálu v C úseku, stav po laminectomii C4-6 s uvolněním foramin C4/5 až C6/7 bilaterálně dne 2.1.2012 a pro toto postižení není schopna těžké práce se zvedáním a přenášením těžkých břemen, práce ve statické poloze, v nepříznivých klimatických podmínkách, je schopna práce lehčí až středně těžké v kratším pracovním zařazení, v suchu a teple s možností střídání poloh. Rovněž bylo uvedeno, že byla zjištěna lehká ataxie trupu, jde o poruchu statiky a dynamiky páteře, insuficience svalového korsetu, v současné době bez kořenového dráždění a funkčně významného neurologického nálezu, ale se snížením výkonnosti organismu; postižení močového měchýře je spíše sekundární po prodělaných operacích v břišní dutině, neurogenní symptomatologie není v nálezech uváděna a vzhledem k postižení je nepravděpodobná. Dle komise nebylo nutno doplňovat další vyšetření, dokumentace je dostačující, všechny další diagnózy ve svém funkčním dopadu jsou zhodnoceny v 10% navýšení; žalobkyně byla dostatečně seznámena s posouzením svého zdravotního stavu a v komisi nepoužívala žádné kompenzační pomůcky.

Žalobkyně před dožádaným Okresním soudem v Karlových Varech dne 5.11.2013 setrvala na podané žalobě a vyjádřila nesouhlas s posudkem, protože byla chybně posuzována jako administrativní pracovnice, kterou vykonávala pouze proto, že nemohla vykonávat práci na třísměnný provoz, ačkoliv je dětská sestra, a dle ní měla být posuzována dle kapitoly XIII., odd. E položka 2c) a také jí byla 15.5.2013 indikována operace bederní páteře, navíc nebyla zohledněna periradikulační terapie kořene L4 vpravo, kterou podstoupila dne 2.7.2013, ani nález na Th páteři; doporučená zaměstnání vykonávat nemůže s ohledem na zdravotní stav, neb práci administrativního typu by vydržela vykonávat max. 1 hodinu v kuse.

K žádosti soudu *PK MPSV doplnila svůj posudek dne 16.12.2013* a v závěru tohoto doplnění uvedla, že trvá na svém původním posudku ze dne 8.8.2013 a zdůraznila, že pro pracovní anamnesu se hodnotí nejdéle odpracovaná doba a dle toho je uvedeno posuzované zaměstnání. PK MPSV nález MUDr. B. ze dne 15.5.2013 neuváděla proto, že nezhodnocuje funkční dopad postižení tj. zda jde u žalobkyně o kořenové dráždění a paresu apod./ není uvedeno objektivně neurologické vyšetření/ samotné sdělení, že operační výkon je indikovaný, není důvodem k přiznání invalidity 3. stupně. Pokud se týče lymské boreliózy, je v posudku uveden nález MUDr. P. ze dne 10.4.2013, kde je uvedeno že klouby HK jsou bez otoku a bez výpotku, bez zarudnutí tzn., že ve funkčním dopadu nejsou ještě sekundárně postiženy klouby; pro přetrvávající laboratorní nález byla nasazena antibiotika; všechny uváděné subjektivní obtíže jsou zohledněny v 10% navýšení. (*Stejnopis posudku i jeho doplnění byl doručen žalobkyni i žalované.*)

Ústního jednání u zdejšího soudu dne 29.1.2014 se žalobkyně nezúčastnila z důvodu nemoci a k její žádosti bylo jednání odročeno. Jednání konaného dne 12.2.2014 se žalobkyně zúčastnila, setrvala na podané žalobě, neboť hlavně nesouhlasí s tím, že byla hodnocena

nikoli jako dětská sestra, ale jako obchodní referentka, protože si myslí, že i druh práce má určitý vliv na pracovní hodnocení ve vztahu k invaliditě, a zejména nesouhlasí s tím, podle jaké diagnózy byla hodnocena, když ve zdravotnictví se dost dlouho pohybovala, protože podle jejího názoru měla být hodnocena, jak i uvedla u Okresního soudu v Karlových Varech dne 5.11.2013, podle kapitoly XIII., oddílu E, položka 2c) a nikoli dle položky 1c) a nejednalo se o žádnou písařskou chybu, protože tam je uvedena těžká porucha funkce a to ona podle sebe má a je tam stanovena míra poklesu 60-70%, tím pádem by se dostala do invalidity III. stupně; proto si myslí, že v tomto směru nebyl její zdravotní stav správně hodnocen. Dále žalobkyně uvedla, že v dubnu loňského roku jí již vznikl nárok na starobní důchod, ale nejprve chtěla, aby byla vyřešena tato věc, než si případně požádá o přiznání starobního důchodu. *Zástupce žalované* závěrem navrhl zamítnutí žaloby s ohledem na závěr posudku PK MPSV i jeho doplnění, neboť žalobkyně neprokázala, že je invalidní pro invaliditu třetího stupně.

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) *nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) *nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) *nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Pro úplnost krajský soud dodává, že dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. *Podmínky pro uvedené zvýšení v této věci byly shledány, jak uvedeno shora.*

Žalobkyně se domáhá přiznání vyššího, tj. třetího stupně invalidity upravené v citovaném § 39 zákona z důvodů uvedených v žalobě. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce (§ 2 odst. 3 věta druhá vyhlášky). Subjektivní pocit žalobkyně o tom, že by jí měl být přiznán třetí stupeň invalidity pro zjištěné zdravotní potíže, však nemůže být důvodem pro přiznání požadovaného stupně invalidity, není-li podložen objektivně zjištěným zdravotním stavem. Požadovanou invaliditu lze přiznat pouze tehdy, vyplývá-li z výsledku lékařských vyšetření a nikoliv proto, že pojištěnec je subjektivně o své invaliditě v požadovaném stupni přesvědčen.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) s.ř.s. soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy. Ve věcech důchodového pojištění rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

Soud ještě připomíná, že podle § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumání rozhodnutí vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *stav ke dni 4.3.2013*.

Po zhodnocení provedených důkazů dospěl v této věci soud k závěru, že *žaloba proti napadenému rozhodnutí žalované ze dne 4.3.2013 není důvodná*. Při posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobkyně vycházel soud především z posudku PK MPSV ze dne 8.8.2013 a jeho doplnění ze dne 16.12.2013 vypracovaného na základě řádně zjištěného zdravotního stavu žalobkyně, neboť komise pro jeho posouzení měla dostatek odborných lékařských nálezů zejména z doby před vydáním napadeného rozhodnutí. Soud považuje za přesvědčivé i posudkové závěry, k nimž komise na základě zjištěných skutečností dospěla, protože je řádně stanovena hlavní příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně, je popsána míra funkčního poškození vyplývající z jejích onemocnění, řádně je odůvodněn posudkový závěr, rovněž je stanoveno i omezení, které však žalobkyni zcela nevylučuje z možnosti výkonu zdravotně vhodného zaměstnání. PK MPSV hodnotila shodně zdravotní stav žalobkyně s posouzením posudkových lékařů OSSZ a ČSSZ, kteří vypracovali podkladové posudky pro vydání rozhodnutí žalované ze dne 16.10.2012 i 4.3.2013 a hodnotili shodně i pokles její pracovní schopnosti 50%, tudíž žalobkyně nedosáhla potřebných 70% této ztráty pro invaliditu třetího stupně, tudíž byla nadále uznána k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní pro invaliditu druhého stupně. Posudek PK MPSV soud považuje za úplný a celistvý, neboť byl vypracován za účasti odborného lékaře z oboru neurologie, jímž byla žalobkyně při jednání komise vyšetřena, po zhodnocení veškeré předložené zdravotnické dokumentace a při vyhodnocení posudkových závěrů bylo vycházeno i ze zjištěných diagnóz. Soud ze strany žalované neshledal žádná závažná pochybení, která by odůvodňovala požadované zrušení napadeného rozhodnutí.

Krajský soud v Plzni ze shora uvedených důvodů proto *žalobě žalobkyně nepřisvědčil a žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.*, ve kterém je uvedeno, že soud zamítne žalobu, není-li důvodná (výrok I. rozsudku). *Soud napadené rozhodnutí žalované ze dne 4.3.2013 shledal jako věcně správné a odpovídající zákonu*, protože žalobkyně neprokázala splnění podmínek pro přiznání požadovaného třetího stupně invalidity a žalovaná se vypořádala dostatečným způsobem i s námitkami žalobkyně proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 16.10.2012.

Žalobkyně ve věci neměla úspěch a správní orgán ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. (výrok II. rozsudku).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 12. února 2014

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně